

Vetos inversemblants

«Els de Colau ja fa temps que van abandonar la via Domènech-Pisarello per abraçar la via Coscubiela-Rabell»

L'independentisme va superar amb nota una nova cita electoral en un context poc favorable. Si el 2017 va aconseguir mantenir la majoria parlamentària en els comicis convocats per Rajoy, en 2021 ha consolidat la seva hegemonia amb una doble victòria: en escons i en majoria de votants. No Arrimades ni Illa no han pogut conquerir les institucions catalanes per a la causa de la unitat d'Espanya.

Dues setmanes després de les eleccions del 14-F, després de moltes reunions entre els partits amb possibilitats de formar govern, el més calent és a l'aigüera. El país necessita un govern estable de forma urgent per encarar la reconstrucció post-pandèmia i per iniciar una nova etapa cap a la independència sense les hipoteques del passat.

El més destacat de les negociacions preliminars és la insistència en els vetos creuats entre les diverses formacions polítiques. La credibilitat en gairebé tots els casos és escassa. ERC tanca la porta amb pany i clau a cap acord actiu o passiu amb el PSC, però va acceptar els seus vots per governar a Sant Cugat o Figueres.

Junts també tanca la porta al PSC, i el PSC no vol ni sentir a parlar de Junts, però el pacte per governar la Diputació de Barcelona és sòlid com una roca. És molt punyent perquè la presidència és en mans del PSC, cosa que no va passar en cap dels acords municipals ERC-PSC, perquè en tots els casos l'alcalde és dels republicans.

El veto més inversemblant és, però, el dels Comuns a Junts. Els de Colau ja fa temps que van abandonar la via Domènech-Pisarello per abraçar la via Coscubiela-Rabell, i això es nota en les posicions del moviment amb relació a un possible pacte de govern. Els Comuns es neguen en rodó al govern de via àmplia que proposa Aragonès perquè hi ha Junts, que ells consideren "la dreta".

Resulta sorprenent que no es pugui acordar un govern a la Plaça Sant Jaume amb "la dreta" de Junts, però sí que es pugui governar braç a braç amb ells a Lleida o al Vallès Occidental. Ningú dels comuns no explica la contradicció. Tampoc no s'explica el veto a la CUP, un partit que pot rebre moltes etiquetes però no la de "la dreta". Potser el sorpasso electoral ha deixat ferides massa profundes.

Encara és més inversemblant la proposta de fer un govern "d'esquerres" que necessàriament ha d'incloure el PSC-PSOE, sigui dins del pacte o amb el seu suport parlamentari. S'ha de ser realment generós per aplicar l'etiqueta de partit d'esquerres a una formació monàrquica i conservadora en l'àmbit polític i neoliberal en l'àmbit social i econòmic. La posició dels comuns és la més inversemblant de tots els partits catalans.

Sigui com sigui, sobta que els partits independentistes no posin la directa, de manera de presentar-se a la sessió de constitució del Parlament amb un pacte de govern ja tancat. És l'única opció de govern possible i viable, i val més anar per feina i encara amb decisió una de les legislatures més complicades de les últimes dècades. Els comuns farien bé d'entendre la transcendència del moment, deixar de banda vetos que no tenen cap credibilitat i acceptar el seu paper en un front ampli per l'amnistia, l'autodeterminació i la recuperació social i econòmica del país.